

**Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À dé lai
convenu

**Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
Záznamník: 416/530-0202
E-mail: abrezina4222@rogers.com
abe@satellite1-416.com**

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 1.

(303.)

Vol. 14.

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

**Thursday,
January 15,
2004**

P. F. z Itálie

Můj přítel Allan Feltus je výtečný malíř. Maluje velká plátna s ženskými figurami, plátna plná klidu, tajemství a dobrodružství jak Piero della Francesca maloval před více než pěti sty léty. Allan žije již přes třicet let v Itálii, v Assisi, kde obývá starý a tichý venkovský dům, který si za ta léta opravil. Stalo se jednoho dne, že se poctivý Allan vydal na Památkový úřad, aby požádal o povolení, zda by mohl otevřít nové okno ve zdi svého ateliéru: „Měl bych tak více denního světla na malování,“ vysvětlil. „Vy jste se zbláznil,“ řekli památkáři mudrcové. „Váš dům, i když to není nic zvláštního, stojí v památkově chráněné oblasti a žádná nová okna se tam otvírat nebudou.“ A bylo to.

Asi tak po roce a půl, poctivý Allan byl stále ještě přesvědčen, že to nové okno - a měla to být přesná kopie starých oken jeho stavení - nikoho nemůže urazit. Jednoho deštivého rána pozval do svého domu dva zedníky a půjčil si větší nákladní auto, které zaparkoval podél venkovní zdi ateliéru. Nákladák zakrýval přesně tu část domu, kde zedníci během několika hodin vybourali otvor, do něhož usadili dřevěný rám. Ten Allan již předem namaloval barvami tak, že vypadal jako starý. Podobně *nalíčil* i venkovní zeď okolo nového okna. Byla už noc, když vrátil nákladák do půjčovny.

Od příštího rána začal čekat: nikdo mu ale to nové okno ani nepochválil ani nepohaněl. Nikdo si totiž okna ani nevšiml. Vypadalo, jako by tam bylo odjakživa. Uběhly další měsíce a Allan jednou to nové okno vyfotografoval. S fotografií se vydal na Památkový úřad: „Chtěl bych vás poprosit o laskavé svolení, zda bych nemohl zazdíť jedno z oken mého ateliéru, to které vidíte zde na fotografii,“ řekl mudrcům, kteří si už nevzpomínali.

„Mám totiž v ateliéru příliš denního světla,“ vysvětlil. „Vy jste se zbláznil,“ řekli mudrcové. „Takové krásné okno! Váš dům, i když to není nic zvláštního, stojí v památkově chráněné oblasti a žádná okna se tam zazdívat nebudou. A vůbec, když už jste tady, nechte nám zde tu fotografii - to abychom věděli...“ A zabavili mu tu fotku.

Měla ho přejít chuť něco zazdívat. A tak se omluvil mudrcům za to, že vůbec mohl pomyslet na něco podobného a slíbil, že se toho okna ani nedotkne. A s tím slibem se poroučel a šel domů a má od té doby světlo v ateliéru, jak si vždycky přál, poctivý Allan.

Současná věda takto definuje lidskou inteligenci: *inteligentní člověk je ten, který tak dovede vyřešit situaci, která je pro něho negativní, že se obrátí nakonec v jeho prospěch.*

pp

Vše nejlepší v roce 2004 přeje Satellite!

Foto: M. Gabánková

Důležité upozornění odběratelům v ČR, na Slovensku a v dalších evropských zemích

Dnem 12. ledna 2004 přestává kanadská pošta přepravovat hromadné tiskové zásilky. Doprava normální poštou by přišla letecky na čtyřnásobek, normální poštou na trojnásobek, proto i my musíme omezit zaslání novin zdarma do ČR, na Slovensko a kamkoliv do Evropy. Mnozí z vás dostávali noviny také po internetu v PDF formátu. Tento druh komunikace se nám nejvíce osvědčil. Z tohoto důvodu zpřístupníme do konce března roku 2004 kompletní noviny v PDF verzi. Pokud nám dáte vědět, budeme Vám posílat kompletní noviny i po tomto datu a vždy Vám oznámíme na jaké adrese je nové číslo. Rovněž Vám můžeme noviny posílat elektronicky E-mailem, ale nechceme zaplňovat vaše schránky.

Další možností je, že Vám Satellite pošleme přímo z Toronta normální poštou a to vždy dvě čísla najednou. Nevýhodou je, že je dostanete značně zpožděně a postovné přesto bude kolem padesáti korun. Jiným řešením je, že vám pošleme pouze několik čísel do roka. Pokud vás napadne nějaký způsob, rádi přijmeme jakoukoliv radu. Další číslo, které vám pravděpodobně zašleme bude koncem března velikonoční vydání. Byli bychom rádi, kdybyste nám do té doby sdělili, na jakou elektronickou adresu vám můžeme noviny posílat.

Jinak upozorňujeme, že příštích šest čísel najdete na naší internetové adrese: www.zpravy.org.

Děkujeme vám za pochopení a doufáme, že budeme s vámi v kontaktu. Ti z vás, kteří měli noviny předplacené je pochopitelně budou dostávat i nadále.

Naše E-mailová adresa je: abrezina4222@rogers.com nebo satellite1-416@rogers.com nebo abe@satellite1-416.com.

Rovněž můžete použít naši torontskou či pražskou adresu nebo adresu, která je na obálce. Faxové číslo je z ČR a ze Slovenska **001-416-530-0069**.

Aleš Březina

I slušní lidé se mají čeho bát

Můj přítel Jan Kozlík (ironie života tomu chtěla, že se stal posledním československým policejním prefektem) častokrát vyprávěl příběh o tom, jak se v padesátých letech pomalu znárodňovala zemědělská půda. U nich ve Mšeně vše začalo s kulakem, který měl nad sto hektarů zemědělské půdy. Jelikož tento velkostatkář byl velice neoblíbený a pole měl velké, každý mu to přál. Navíc prostý lid získal nějakou tu půdu, kterou mohl obhospodařovat. Lid sedící v jedné z šestnácti hospod v městečku nedaleko Mělníka pochvalně přikyvoval a měl radost ze sociální spravedlnosti, která nastala v obci. O pár týdnů později přišel další oběžník. Tentokrát se znárodňovali kulaci nad padesát hektarů. Ti byli v obci dva. Nebyli tolik nepopulární, majetku bylo stejně jako když se znárodňoval kulak první. Pracujícím zemědělcům se to opět líbilo. Měli více půdy. Následovaly usedlosti s dvaceti hektary, deseti, až najednou museli do družstva všichni. To již se lidu nelíbilo, ale musel držet hubu a chodit pracovat na družstevní.

Pamatuji si celkem dobře tu atmosféru svého dětství, kdy strýček Džugašvili měl

Pokračování na str. 2
